

Linec 2016 - 2.část – procházka po městě

Z hlavního náměstí zahneme vpravo do ulice Hofgasse, která nás po chvílce dovede k zámku. Po cestě se zastavíme u některých domů. Hofgasse 7 - bývalý Hohenfelder dům byl postaven na konci 17. století. Byl těžce poškozen bombardováním na konci války a v roce 1950 byl obnoven

Hofgasse č.9 – dům ze 14 století – v roce 1441 zde žil židovský obchodník - jeho rodina držela dům až do roku 1625. Dům pak patřil jezuitům a pak ho vlastnila šlechtická rodina

Hofgasse 19, a 21 - Tyto dva domy mají pozdně gotické jádro - byly přestavěny na počátku 17. století. Bohužel – díky vybombardování byly přestavěny do dnešní podoby.

Hofgasse 20 – dům má krásný štukový portál – bývalo zde v 19. I ve 20 .století loutkové divadlo

Hofgasse 23 - bývalý dům rodiny Jörger

je to nejstarší dochovaný dům Lince – tedy jeho základy Dům pamatuje návštěvu císaře Fridricha II. I jeho syna Maxmiliána. Pak ho koupila rodina Jörgeů. Ale o sto let později patřil již protestantským rebelům. Pak ho koupil baron von Hoheneck, který dům nechal přestavět. V osmdesátých letech 20. století se z něj stal krásně obnovený měšťanský dům.

Centrum Starého města tvoří trojúhelníkové náměstí **Alter Markt** - Starý trh. Zde najdeme řadu nádherných honosných paláců, mimo jiné i Kremsmünsterský dům- bývalý klášter. Zde

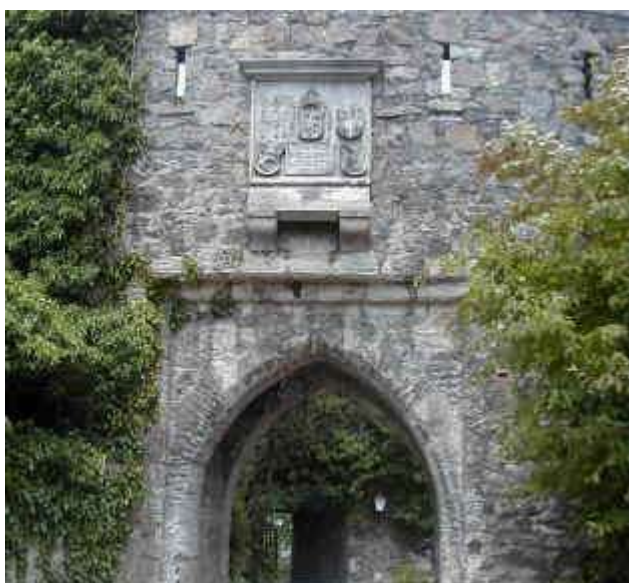
podle legendy zemřel roku 1493 císař Bedřich III. Dnes zde najdete moderní restauraci s nádhernou zahradkou.

Po několika schodech se dostaneme k místnímu zámku. **LINEC - ZÁMEK**

V darovací listině z doby Karla Velikého z roku 799 byl poprvé zmíněn „Hrad u Lince“ a Martinský kostel. Ještě dnes můžete obdivovat zdi opevnění tohoto hradu, bašty a Fridrichovu bránu s nápisem A.E.I.O.U. (Alles Erdreich ist Österreichs Untertan – Všechna půda patří Rakousku).

Císař Fridrich III. zde sídlil až do své smrti v roce 1493. Jakožto dočasné centrum habsburské říše byl Linec jmenován zemským hlavním městem.

Za vlády Rudolfa II. zde byl v 17. století postaven zámek, v němž se dnes nachází linecké Zámecké muzeum.

Velký požár města v roce 1800 zničil jižní křídlo, které bylo nově vybudováno z kombinace oceli a skla a otevřeno v rámci akce Evropské hlavní město kultury roku 2009. Zde se nachází největší všeobecné muzeum Rakouska pod jednou střechou.

V traktech lineckého zámku prezentuje Zemské muzeum kulturně-historické sbírky.

V novém jižním traktu jsou prezentovány stálé výstavy k tématu příroda a technika Horního Rakouska. Průběžně se tam pořádají také zajímavé speciální výstavy.

Zámek má zajímavou historii. Sloužil mimo jiné jako lazaret, trestnice, věznice, restaurace a dnes je v něm Zámecké muzeum země Horní Rakousko

Zámecké muzeum

Dospělí 6,50 - Zlevněné vstupné € 4,50

Tato renesanční stavba lineckého zámku ukrývá významná díla vztahující se k dějinám umění a ke kultuře Horního Rakouska. Stěžejní místo zde zaujmají sbírky gotického umění, malířství 19. století a sbírky etnografické. Ke kořenům Horního Rakouska Vás zavede trvalá výstava v podzemí zámku, sahající od prehistorie, přes římské období až po středověk.

Zámecké muzeum nabízí také pravidelné velkoplošné speciální výstavy na téma umění, kultura a přírodní vědy.

Obnovou jižního křídla lineckého zámku, které okolo roku 1800 vyhořelo, vznikl nad střechami města komplex postavený v duchu historické a moderní architektury. Právě v něm se nachází největší a na jednom místě soustředěné univerzální muzeum Rakouska.

Výstava zbraní nabízí pohled na historii vývoje chladných a ručních palných zbraní od 18. století. Zaměřena je zejména na výstroj armády v první světové válce. Formou modelů a obrázků jsou zde představeny uniformy vojenských útvarů, zbrojní technika a technika obléhací.

Zvláště pozoruhodné jsou zbraně, které byly vyráběny v 18./19. století ve Steyeru a vyváženy do celého světa. Úctyhodná je též sbírka ruských a sovětských zbraní.

Zámek sloužil během bitvy u Ebelsbergu v roce 1809 jako barikáda proti napoleonskému vojsku. Scény z těchto historických událostí jsou ztvárněny ve třech velkých dioramatech.

Na marinu z doby monarchie upomínají početné modely lodí a další vystavené exponáty.

Fridrichovou bránou se dostáváme k starodávnému kostelu sv. Martina

Linec - kostel sv. Martina

Kousek od zámku na samotném okraji města a na břehu Dunaje stojí kostel sv. Martina, jeden z nejstarších kostelů v Rakousku, jež se rovněž datuje od r. 799. Na rozdíl od zámku nebyl tak mohutně přestavován a zachoval se s menšími úpravami v původní podobě.

V době založení kostela zde stála tříapsidová stavba v karolínském slohu - její půdorys je vyznačen kamennými deskami kolem kostela. Ve zdivu kostela je zachována řada románských a gotických prvků. Před kostelem kámen se svatomartinskou legendou.

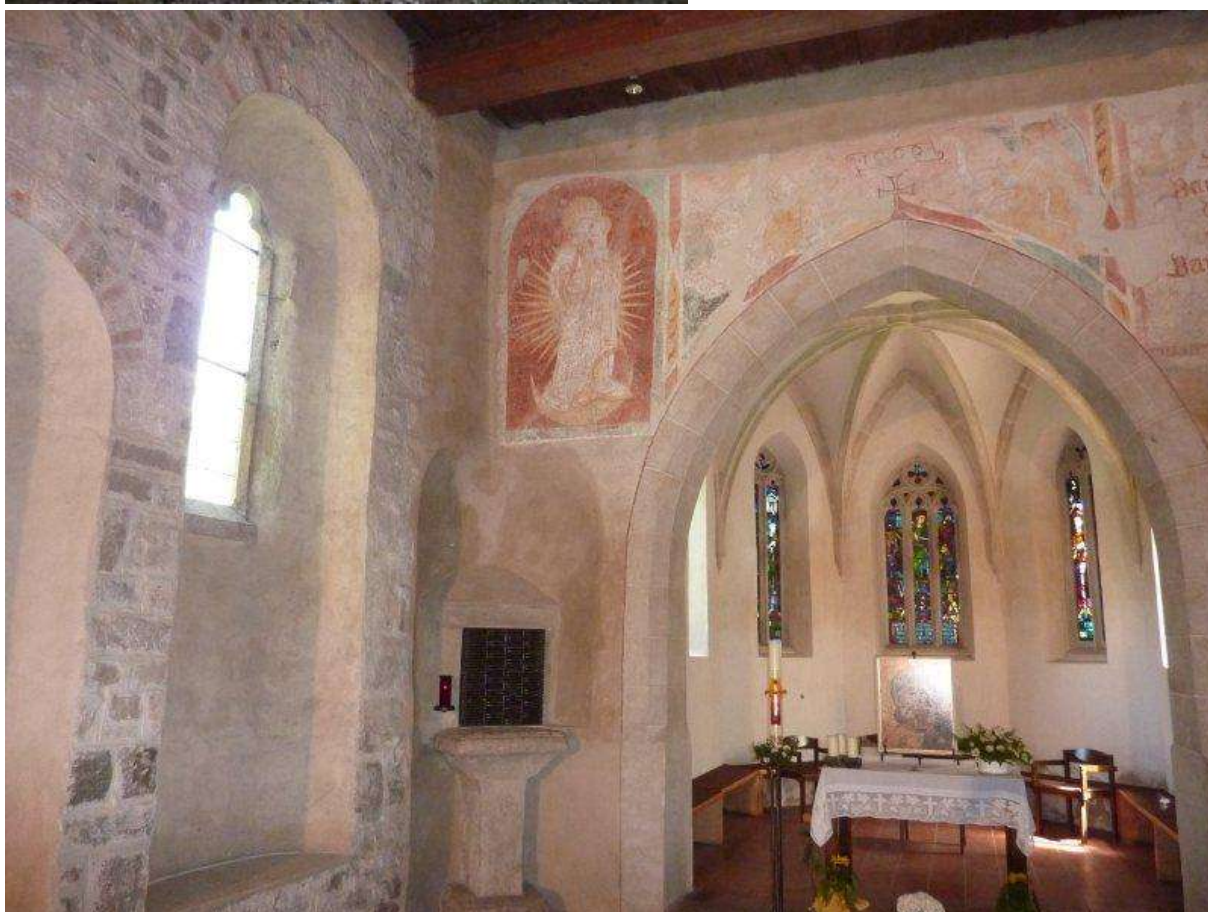
Uvnitř můžete obdivovat volně ležící římské kameny s nápisy a římskou pec.

Kostel je zajímavý zachovalými pozůstatky, které zahrnují římské nápisy a dokonce i římskou pec uvnitř budovy. Chloubou této stavby může být i obraz s názvem Volto Santo - jeho originál je umístěn v italském

městě Lucca. Otevřeno je - bohužel - pouze v době bohoslužeb - a to je středa 8:30 hodin a neděle 8:15 n.

Do kostela se ale můžete podívat přes skleněné dveře, návštěva vnitřního prostoru je možné pouze s průvodcem.

Od kostela sv. Martina jdeme dost svažující se a klikatící se ulicí Romerstrase, která vede pod zámek. Přejdeme křižovatku a jsme u parku poblíž Promenade . Proti parku stojí **Landestheater – čili Zemské Divadlo Linec**

Impozantní budova byla postavena po požáru města v roce 1800 na místě bývalé jezdecké školy. V divadle hraje světoznámý Brucknerův orchestr. Na programu jsou opery, muzikály a také činohra. Ta se hraje v nové samostatné přístavbě.

Od divadla zahňeme vlevo do ulice Theatergasse – tou přijdeme rovnou k **paláci Thunů – dnes Mozarthouse – Altstadt** 17

Renesanční budova z druhé poloviny šestnáctého století má fasádu a portál obnovenou v barokní době. Roku 1783 tu byl na návštěvě u hraběte Thuna Wolfgang Amadeus Mozart . A pouze za tři dny zde složil Lineckou symfonii a Lineckou sonátu.

V domovním vstupu je umístěna Mozartova busta a zvuková instalace se začátkem známé symfonie. Mozartův dům si lze prohlédnout pouze zvenku. Ve dvoře Vás za to ale uvítá idylická zahrádka restaurace – ale ta funguje pouze v letních měsících.

Na domě najdeme také plaketu Ing. Josefa Urbanského – tvůrce Pöstlimberské dráhy. Inženýr Urbanskii zde žil v letech 1893 až 1895

Pokračujeme stále

rovně – nyní ulicí Klosterstrasse – zde je kostel Minoritů jako součást Landhaus -

Zemského domu

Klášteří kostel je z 13. století. Byl

přestavěný do dnešní rokokové podoby roku 1751 Johannem Matthiasem Krinnerem. Je to jediný stylově čistý rokokový kostel Lince.

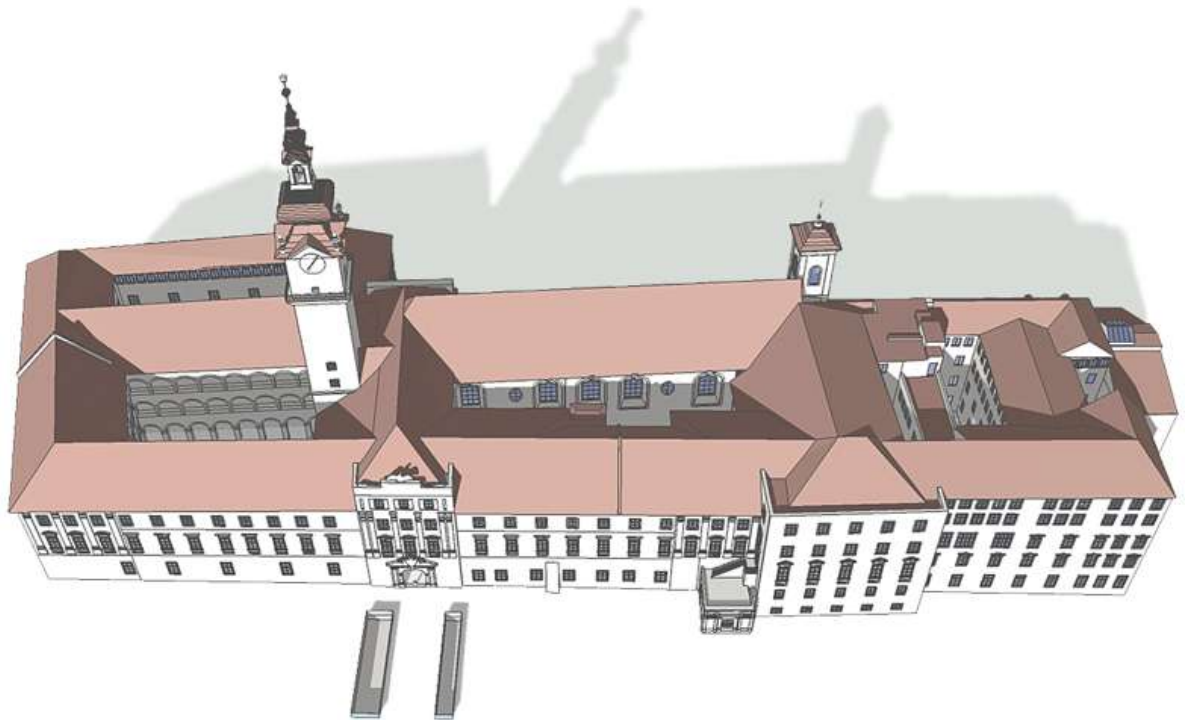

Z kostel a se vrátíme do průchodu komplexu a prohlédneme si bývalý minoritský klášter – nyní Zemský dům

Nádherná renesanční budova byla postavena v 16. století na místě minoritského kláštera a je dnes sídlem zemského hejtmanství Horního Rakouska, Zemského sněmu a Zemské vlády. Spodní patra věže pocházejí z roku 1568. Hodinová věž byla dostavěna v roce 1638. Výstup na věž je možný v rámci speciálních prohlídek města.

Na nádvoří najdeme planetovou studnu od kameníka Petera Gueta z roku 1582, připomíná zdejší působení Jana Keplera, který zde 14 let vyučoval na protestantské zemské škole. Všimněte si krásných portálů, arkád

Do areálu se dostaneme přes obnovený starobylý most. Byl součástí městského opevnění. Po zrušení hradeb, byl zcela zasypán

Z ulice Promenade zahneme kolem lékárny vpravo do ulice Herrenstrasse – to je ale náhoda, že? V Praze také známe Panskou ulici, a i zde jsou nedaleko Graben – čili Příkopy. Vždyť jsme přeci bývali jednou zemí ! Herrenstrasse nás dovede k místní dominantě Novému chrámu

Mariendom - Nový Chrám aneb Katedrála Neposkvrněného početí. Katedrála je trojlodní ve stylu novogotiky. Je vystavěna ze žlutého pískovce a je obklopena věncem kaplí.

První plány započaly roku 1855 prostřednictvím biskupa Franze –Josefa Rudigiera. Základní kámen byl položen 1. května 1862, u té příležitosti bylo uvedeno dílo Antona Brucknera - slavnostní kantáta.

Se svou kapacitou - 20 000 míst k sezení ! délkou 130 metrů a plocho 5 170 m² je Mariendom největším kostelem v Rakousku Ale není nejvyšší. Původní plány ohledně výšky věže nebyly povoleny, protože v tehdejším Rakousku-Uhersku nesměl být žádný kostel vyšší, než jižní věž svatoštěpánské katedrály ve Vídni. Se svými 135 m je tedy o 2 metry nižší, než tato věž. Obzvláště pozoruhodné jsou okenní vitráže. Nejznámější je linecké okno, které

znázorňuje historii tohoto města. Další okna obsahují rozličné portréty lidí, kteří sponzorovali tuto stavbu katedrály.

Během druhé světové války byla nějaká okna, zejména na jižní straně, poškozena. Namísto obnovení těch původních, byla nahrazena moderním uměním. V kryptě je hrob Franze Josefa Rudigiea , jeho vystavené klenoty a můžete zde také vidět velký betlém.

Varhany byly postavené v roce 1968. Na věži 9 zvonů. Nejstarší dva na původních místech (ne ve věži) a nezvoní. Zbývajících sedm skutečně zvoní ve věži a to motiv Salve Regina.

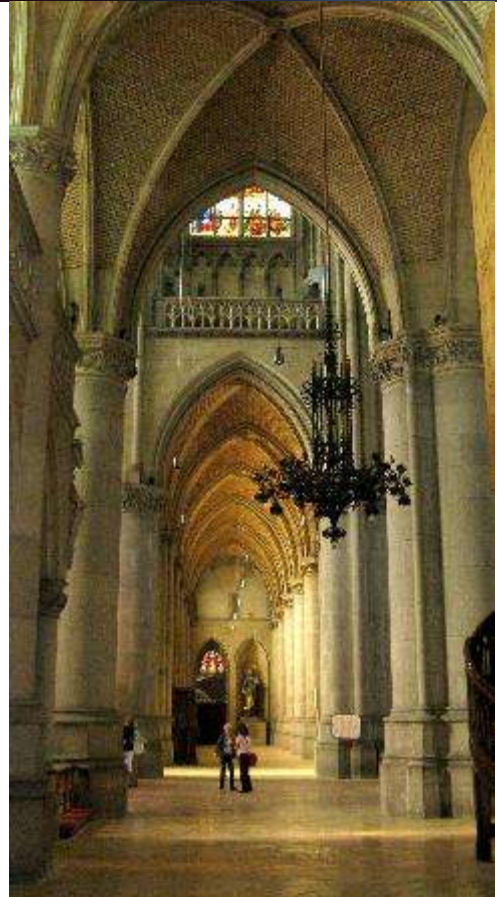
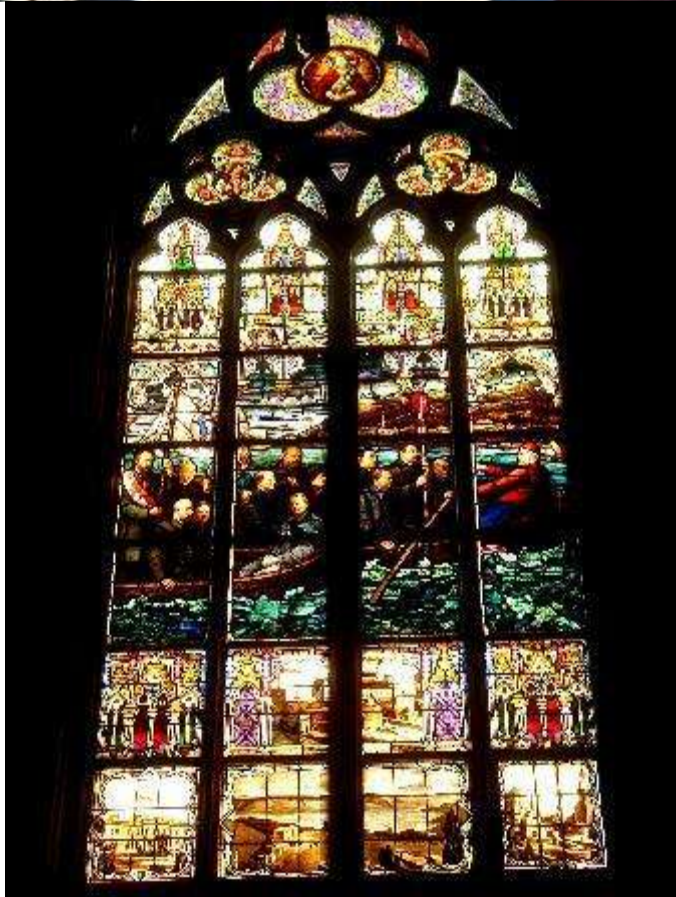

Vnitřní galerie, přístupná při prohlídkách, nabízí fascinující výhled do chrámové lodi z výšky 15 m. Doporučujeme také prohlídku věže, při níž si můžete vychutnat nádherný pohled na město.

Ve věži lineckého Mariánského chrámu je zřízena ermitáž lineckého Mariánského chrámu, v níž kdysi mohly obyvatelky kláštera strávit týden v mlčení a askezi.

A po prohlídce tohoto obrovského chrámu, pokračujeme dále ulicí Herrenstrasse na Auersperplatz (trojúhelníkový se sochou) a pokračujeme dále ulicí Volksgardenstrasse až na další vánoční trh Volksgarden – nedaleko nádraží. Stojí zde i linecké Hudební divadlo - pyšní se ojedinělými technickými, architektonickými a ekologickými prvky. Je to nejmodernější scéna v Evropě

Hudební divadlo v Linci navrhl londýnský architekt Terry Pawson . Do velkého sálu se vejde 1 200 lidí. Scéna je plná efektních kulis, které řídí počítač

Odtud se vydáme zpět hlavní ulicí Landstrasse – jede tramvaj – až na Martin Luther platz . Zde najdeme **Kostel Martina Luthera**. Tolerančním patentem císaře Josefa II (1781)

byla v Horním Rakousku znovu povolena evangelická víra. Teprve 20. října 1844 však mohl být slavnostně vysvěcen první evangelický kostel v Linci. Podle tehdejšího platného katolického stavebního řádu musel být evangelický kostel vybudován ve vzdálenosti 50 m od ulice, aby jí nedominoval. Dnes tato vzdálenost kostelu umožňuje lépe vyniknout.

Jdeme dále rušnou hlavní třídou plnou obchodů. Máme hlad, a tak volíme zdejší historickou **Restauraci Klosterhof, která se nachází přímo na naší trase.**

Dům byl poprvé zmíněn v oficiálních záznamech v roce 1595. V roce 1626 byl ve vlastnictví

opata Kašpara von Baumgarteberga a byl zde klášter. Po jeho zrušení v roce 1784, vláda navrhla, aby se dům dostal do vlastnictví kláštera Kremsmünster jako náhrada za jejich budovu kláštera v ulici Herrenstraße – z tohoto domu se stala rezidence biskupa. Klášter zde měl studijní knihovny až do roku 1928

V roce 1930 architekt Franz Zell z Mnichova proměnil hlavní budovy a zahradu na restauraci Klosterhof. Architektura budovy byla prohlášena za kulturní památku v roce 2009.

Pokračujeme dále až ke **Karmelitskému klášteru** s kostelem z konce 17. stol.

Hned v dalším bloku stojí kostel Uršulinek a Horno- rakouský Dům Kultury

Klášter Uršulinek byl postaven v 17. století. Jako církevní škola sloužil až do roku 1968, kdy byl zrušen

Dnes slouží klášterní kostel Uršulek pro pořádání koncertů a uměleckých akcí organizace „Forum Svatého Severina“.

Nový Hornorakouský dům kultury zde tvoří pojítka mezi Zemským kulturním centrem Uršulinský m dvorem a kostelem. V zemském kulturním centru Dvůr uršulek najdete i galerie s uměleckými sbírkami Horního Rakouska a divadlo Uršulinský dvůr.

Dojdeme na Taubenmarkt a zahneme malinko vpravo na Domgasse . **Zde stojí Alter Dom - Jezuitský kostel sv. Ignáce**

Kostel byl postaven jezuiti v letech 1669– 1683 .Stal se biskupským chrámem. Poté, co Josef II. jmenoval Linec diecézním městem. V roce 1909 se jezuité vrátili zpět. Chrám stojí vedle

bývalé jezuitské koleje. Anton Bruckner zde působil v letech 1856–1868 jako varhaník. Varhany byly postaveny podle plánů Antona Brucknera a používají se do dnešních dnů.

Kostel má krásnou bohatou dekoraci v italském stylu. Hlavní oltář je z roku 1683 a kazatelna z roku 1678. Všimněte si také bohatě vyřezávané chórové lavice z roku 1633 zachycující groteskní lidské a zvířecí postavy, stejně jako podivné trpaslíky.

A to již docházíme na **Pfarplatz** . Zde se tyčí krásný **Městský farní kostel**

Původně románská trojlodní bazilika z roku 1286, byla později přestavěna goticky a do dnešní podoby barokně v roce 1648.

Jistě znáte větu: „Tu felix Austria nube.“ (Ožeň se, šťastné Rakousko!) – v tomto kostele byla oddána princezna Anna, dědička Koruny české a uherské, za arcivévodu Ferdinanda, čímž došlo k připojení Českých zemí k Rakousku. Svatba se konala více než před 500 lety .

Vzácná je nástropní freska v chóru a oltářní obraz od Bartolomea Altomonteho.

V kostele pohřbeno srdce a vnitřnosti císaře Fridricha (Bedřicha) III.

Na vnější stěně kostela řada zajímavých náhrobních kamenů a také pamětní desky hudebního skladatele Antona Brucknera, který zde dělal varhaníka. Další pamětní desky jsou obětím 1. sv. války.

Hned proti najdeme Altes Rathaus - Starou Radnici

Dodnes je sídlem starosty a obecní rady a sjednocuje budovy moderní architektury s historickými nálezy, jako jsou umělecké gotické řemeslné práce nebo malby z období biedermaieru.

Arkádový dvůr uvnitř má idylickou zahrádku a láká do Městského muzea také do a unikátního Muzea zubního lékařství.

Raimondo Montecuccoli, narozený v Modeně, byl známým vojevůdcem a vojenským teoretikem a spisovatelem 17. století. Zemřel 16. října 1680 právě zde - v linecké Staré

radnici.

Ve vstupním prostoru se nachází portréty čtyř slavných obyvatel Lince:

Anton Bruckner (1824-1896)

Johann Adam Pruner (1672-1734)

Johannes Kepler (1571-1630)

Císař Fridrich III. (1415-1493)

A jelikož již jsme opět na Hauptplatzu, tak si ještě projdeme krásně osvětlené vánoční tržičště,, nakoupíme téměř povinné adventní hrnečky a pomalu se s Linzem rozloučíme.